

آقای رئیس،

شورای حقوق بشر به زودی گزارش نتایج مرحله سوم بررسی دوره‌ای جهانی در مورد ایران را تصویب خواهد نمود. در طی هر یک از این بررسی‌ها توصیه‌هایی در باره اذیت و آزار بهائیان ارائه گردیده است. پنج توصیه در گزارش کنونی به نقض حقوق بهائیان اشاره نموده، ولی با وجود این ایران یکایک آنها را رد کرده است.

تنها جواب مقامات ایرانی در مورد رد این توصیه‌ها این است که می‌گویند مردم ایران از حقوق برابر برخوردارند. این حرف تازگی ندارد. و متأسفانه حقیقت هم ندارد.

دو سال پیش وزیر امور خارجه ایران آقای ظریف گفت که بهائی بودن در ایران «جرم نیست». اما بنا به اظهار گزارشگر ویژه، آقای جاوید رحمان، توقیف و حبس بهائیان ادامه یافته و بر جمع هزاران نفر که از زمان انقلاب اسلامی در سال 1357 بازداشت، شکنجه و حبس گردیده‌اند مرتباً افزوده می‌شود. آقای رحمان موارد بسیار دیگری از نقض حقوق بهائیان را در گزارش خود بیان نمود، از جمله کمپین‌های نفرت‌پراکنی بر علیه آنها، محرومیت از آموزش عالی و سیاست جاری آپارتاید اقتصادی.

حال دولت ایران راه جدیدی برای تبعیض علیه بهائیان یافته است. برای درخواست کارت شناسائی ملی جدید، شهروندان فقط می‌توانند یکی از ادیان اسلام، زرتشتی، مسیحی یا یهود را به عنوان دین خود قید کنند. آئین بهائی که در سراسر جهان شناخته گردیده در سرزمین خاستگاه خود مردود شمرده شده است.

ایرانیان بدون کارت ملی از اجرای ساده‌ترین امور زندگی بازمی‌مانند. درخواست وام یا جواز کار، باز کردن حساب بانکی، اجرای معاملات ملکی و بسیاری امور دیگر برای سیصد هزار نفر از مردم کشور به علت باورهایشان غیرممکن است.

در ماه نوامبر در طی نشست گروه کاری بررسی دوره‌ای جهانی، خود آقای لاریجانی رئیس هیئت نمایندگی ایران گفت که ایران با بهائیان طبق «قرارداد شهروندی» مانند شهروندان عادی برخورد می‌کند. پس چگونه ایران می‌تواند محروم نمودن بهائیان از امور اساسی زندگی را توجیه کند؟

اگر مقامات ایران حقیقتاً مدعی‌اند که بررسی دوره‌ای جهانی ابزار مناسبی برای جامعه بین‌المللی جهت رسیدگی به حقوق بشر است، باید شهادت پایبندی به باورهای خود را داشته باشند و توصیه‌های مزبور برای بهبود وضع بهائیان را اجرا کنند.